

Ο νους, το θεϊκό μάτι που μας χάρισε ο Θεός (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς, Επίσκοπος Αχρίδος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 18 Αυγούστου, 2021

Μην επηρεάζεστε από αυτά που βλέπουν τα μάτια, επειδή **τα μάτια βλέπουν επιφανειακά και δεν βλέπουν το βάθος. Τα μάτια βλέπουν την εξωτερική ενδυμασία του ανθρώπου και δεν βλέπουν τον χαρακτήρα του, βλέπουν τον ηθοποιό και δεν βλέπουν τον άνθρωπο.**

Τα μάτια βλέπουν τον άνθρωπο και δεν βλέπουν τον Θεό. Μόνο ο ευλογημένος νους βλέπει εκείνο που δεν μπορεί να δει το μάτι, βλέπει το βάθος κάτω από την επιφάνεια, τον χαρακτήρα κάτω από την εξωτερική εμφάνιση, τον άνθρωπο πίσω από τον ηθοποιό, τον Θεό πίσω από τον άνθρωπο.

Οι ώριμοι άνθρωποι βλέπουν αυτό που δεν φαίνεται, ενώ τα παιδιά βλέπουν μόνο αυτό που φαίνεται. **Το βάθος ενός όντος είναι αόρατο. Το βάθος και η ουσία των πραγμάτων είναι αόρατα για το αισθητήριο όργανο του ματιού, είναι όμως ορατά για το εσωτερικό μάτι, το θεϊκό μάτι που χάρισε ο Θεός στον καθένα μας, τον νου.**

Εν συντομία θα έλεγε κανείς, πως το αισθητήριο όργανο του ματιού βλέπει σύμβολα και εικόνες, ενώ **ο νους βλέπει την ουσία, το βάθος των πραγμάτων, κοιτάζει πνευματικά.**

Πήγαν κάποτε οι μαθητές στον Κύριο και τον ρώτησαν: «Γιατί τους μιλάς με παραβολές;» και εκείνος τους απάντησε: «Γιατί σ' εσάς έδωσε ο Θεός να γνωρίζετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, σ' εκείνους όμως όχι» (Ματθ. 13:10-11).

Με τα μάτια του σώματος λοιπόν βλέπουμε μόνο τα υλικά πράγματα. Βλέπουμε την εξωτερική όψη των πραγμάτων, το χρώμα, τη μορφή, αλλά την ουσία και το βάθος δεν μπορούμε να τα δούμε. Γι' αυτό το λόγο ο Κύριος μας μιλά με τις παραβολές, δηλαδή με σύμβολα, με εικόνες και με περιγραφές της εξωτερικής μορφής των πραγμάτων, επειδή είναι ο μοναδικός προσιτός τρόπος για τα μάτια.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με την τροφή. Διαφορετική είναι η τροφή για τα παιδιά και διαφορετική είναι η τροφή για τους μεγάλους, που μπορούν να μασήσουν και σκληρή τροφή.

Έτσι, διαφορετικά βλέπει ο άνθρωπος που δεν είναι ώριμος και διαφορετικά βλέπει ο ώριμος, αυτός που αντιλαμβάνεται τα μυστήρια της ζωής, επειδή ο τελευταίος ασταμάτητα ασκείται, για να μάθει ποιο είναι το βάθος και η ουσία των πραγμάτων.

Οι παραβολές είναι για τα παιδιά και ο Θεός αγαπάει τα παιδιά.

Ωραίο είναι να είναι κανείς παιδί και είναι φυσιολογικό για το παιδί να πηγαίνει εκεί που τον οδηγούν τα μάτια του, επειδή το βλέμμα των παιδιών γλιστράει στην επιφάνεια των πραγμάτων.

Άσχημο είναι, όταν ο ηλικιωμένος άνθρωπος παιδαριάζει, άσχημο και μη φυσιολογικό.

[Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Επισκόπου Αχρίδος, "Μέσα από το παράθυρο της φυλακής. Μηνύματα προς τον λαό", Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη", Θεσσαλονίκη 2012 (απόσπασμα από το "Πώς θα γίνει η Δύση πάλι Ορθόδοξη;")]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)